

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ τ عَنِ النَّبِيِّ (ص) أَنَّهُ قَالَ: الْخَازِنُ الْمُسْلِمُ الْأَمِينُ الَّذِي يُنْفَدُ مَا أَمَرَ بِهِ، فَيُعْطِيهِ كَامِلًا مُوقِرًا طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ، فَيَدْفَعُهُ إِلَى الَّذِي أَمَرَ لَهُ بِهِ، أَحَدَ الْمُتَصَدِّقِينَ.

1-: Ebû Mûsâ el-Eş'arî (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Nebî (s.a.v.), şöyle buyurdu: **“Kendisine emredilene tamı tamına, eksiksiz olarak ve gönül hoşluğu ile yerine getirip verilmesi istenilen kişiye veren güvenilir müslüman kasadar, sadaka veren iki kişiden biridir.”** (Buhârî, Vekâlet 16; Müslim, Zekât 79)

2- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ τ عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: دَعَوْنِي مَا تَرَكَكُمْ: إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةَ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ. فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ.

2-: Ebû Hüreyre (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Herhangi bir konuyu emredip yasaklamadığım sürece, siz de beni kendi halime bırakınız. Sizden önceki ümmetleri çok soru sormaları ve peygamberlerine karşı münakaşaya dalmaları helâk etti. Size herhangi bir şeyi yasakladığım zaman ondan kesinlikle sakınınız, bir şeyi emrettiğimde de onu, gücünüz yettiği ölçüde yerine getiriniz.”** (Buhârî, İ'tisam 2; Müslim, Hac 412)

3- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ τ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي. قِيلَ وَمَنْ يَا أَبَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي.

3-: Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.): **“İstemeyenler dışında, ümmetimin tamamı cennete girer”** buyurdu. Bunun üzerine: - Ey Allah'ın elçisi, cennete girmeyi kim istemez ki? denildi. Peygamberimiz (s.a.v.): **“-Bana itaat edenler cennete girer, bana karşı gelenler cenneti istememiş demektir”** buyurdu. (Buhârî, İ'tisam 2)

4- عَنْ عَابِسِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ τ يُقَبِّلُ الْحَجَرَ، يَعْنِي الْأَسْوَدَ، وَيَقُولُ: "أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجْرٌ مَا تَنْفَعُ وَلَا تَضُرُّ، وَلَوْ لَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ.

4-: Âbis İbn-i Rabîa (r.a.) şöyle dedi:

Ben, Ömer İbn-i Hattab'ın Hacerülesved'i öptüğünü gördüm. O esnada diyordu ki: **“Ben senin taş olduğunu, bir fayda ve zarar veremeyeceğini biliyorum. Şayet Resûlullah (s.a.v.)'ın seni öptüğünü görmeseydim, ben de öpmezdim”** (Buhârî, Hac 50; Müslim, Hac 251)

5- عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ ٢ عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ فِي الطَّرِيقَاتِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لَنَا مِنْ مَجَالِسِنَا بُدُّ، نَتَحَدَّثُ فِيهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): فَإِذَا أَبَيْتُمْ إِلَّا الْمَجْلِسَ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ. قَالُوا وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ.

5-: Ebû Said el-Hudrî (r.a.)’den rivayet edildiğine göre peygamber (s.a.v.):

“Yol ve sokaklara oturmaktan sakınınız” buyurdu. Sahâbîler: Ya Resûlallah! bizim yol ve sokaklara oturmaktan vazgeçmemiz mümkün değil, çünkü lüzumlu işlerimizi orada konuşuyoruz, dediler. Resûlullah (s.a.v.):

-“Vazgeçemiyorsanız ve mutlaka oturmak zorunda kalıyorsanız, o halde yolun hakkını veriniz” buyurdular. Bunun üzerine: -Yolun hakkı nedir ki, ya Resûlallah? diye sordular. Peygamberimiz (s.a.v.): -“Gözü haramlardan korumak, gelip geçene eziyet vermemek, verilen selâma mukâbelede bulunmak, İyiliği tavsiye edip kötülükten sakındırma vazifesini yerine getirmek” buyurdular. (Buhârî, Mezâlim 22; Müslim, Libâs 114)

6- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ٢ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَاجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ.

6-: Ebû Hüreyre (r.a.)’den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“Müslümanın müslüman üzerindeki hakkı beştir: Selâmı almak, hastayı ziyaret etmek, cenazeye iştirak etmek, dâvete icabet etmek, aksırana ‘yerhamukallah’ demek.” (Buhârî, cenâiz 2; Müslim, Selâm 4)

7- عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيُنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ خَيْرًا.

7-: Ümmü Gülsüm binti Ukbe İbni Ebû Muayt (r.anha), Resûlullah (s.a.v.)’i şöyle buyururken dinledim, dedi:

“İnsanların arasını bulmak için hayırlı haber götüren (veya hayırlı söz söyleyen) kimse yalancı sayılmaz.” (Buhârî, Sulh 2; Müslim, Birr 101)

8- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ ٢ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟

كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بَرَّةَ. أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عُلٍّ جَوَاطٍ مُسْتَكْبِرٍ.

8- : Hârise İbni Vehb (r.a.), Resûlullah (s.a.v.)’i şöyle buyururken işittim dedi:

“Size cennetlikleri bildireyim mi? Onlar hem zayıf oldukları hem de halk tarafından zayıf görüldükleri için kimsenin önemsemediği ve fakat şöyle olacak diye yemin etseler, isteklerini Allah’ın gerçekleştireceği kimselerdir.

Size cehennemliklerin kimler olduğunu söyleyeyim mi? Katı yürekli, kaba, cimri ve kurularak yürüyen kibirli kimselerdir.” (Buhârî Eymân 9; Müslim, Cennet 47)

9- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ص): سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ بِيَمِينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ.

9-: Ömer İbni Ebû Seleme (r.a.) şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.v.) bana şöyle buyurdu: “Besmele çek! Sağ elinle ye! Hep önünden ye!” (Buhârî, Et’ime 2-3; Müslim, Eşribe 108)

10- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ.

10-: Âişe (r.anha) Rasûlullah (s.a.v.)’in şöyle buyurduğunu söyledi: “Biriniz yemek yerken besmele çeksin. Şayet yemeğe başlarken besmele çekmeyi unutursa, hatırladığı anda ‘baştan sona bismillah’ desin.” (Ebû Dâvud, Et’ime 15; Tirmizî, Et’ime 47)

11- عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ ط قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.

11-: Muâz İbni Enes (r.a.)’dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: “Bir kimse yemek yedikten sonra: Bana bu yemeği yediren, sonucu etkileyecek bir güç ve kudretim olmaksızın onu bana nasip eden Allah’a hamd olsun, derse, geçmiş günahları bağışlanır.” (Ebû Davud, Libas 1; Tirmizî, Daavât 56)

12- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ط قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَرْبُوعًا، وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مَا رَأَيْتُ شَيْئًا قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهُ.

12-: Berâ İbni Âzib (r.a.) şöyle dedi: Resûlullah (s.a.v) orta boylu idi. Ben onu kırmızı bir elbise içinde gördüm; hayatımda Resûl-i Ekrem’den daha güzel hiçbir şey görmedim. (Buhârî, Menâkıb 23; Müslim, Fezâil 91)

13- عَنْ عَمْرٍو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ ط قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ.

13-: Amr İbni Şuayb (r.a.) babasından, o da dedesi (r.a.)’den rivayet ettiğine göre, Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Şüphesiz ki Allah, verdiği nimetinin eserini kulunun üzerinde görmekten hoşlanır.” (Tirmizî, Edeb 54)

14- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ط أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً: فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ.

14-: Ebû Hüreyre (r.a.)’den rivâyet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

“İman yetmiş veya altmış bölümden ibarettir. Bunların en yükseği **لا إله إلا الله** ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ demek, en aşağısı da insana zarar veren şeyleri yoldan kaldırmaktır. Utanmak da imanın bir bölümüdür.” (Buhârî, İman 3; Müslim, İman 58)

15- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ أَسَلْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ. وَنَبِيِّكَ الَّذِي أُرْسَلْتَ.

15-: Berâ İbni Âzib (r.anhüma.) şöyle dedi:

Resûlullah (s.a.v) yatağına uzandığında sağ tarafı üzerine yatar ve şöyle dua ederdi: “Allahım! Kendimi sana teslim ettim. Yüzümü sana çevirdim. İşimi sana ismarladım. Rızanı isteyerek, azabından korkarak sırtımı sana dayadım, sana sığındım. Sana karşı yine senden başka sığınak yoktur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin peygambere inandım.” (Buhârî, Deavat 5)

16- عَنْ مُعَاذٍ τ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

16-: Muaz (r.a.)’dan rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“Kimin son sözü **لا إله إلا الله** (Allah’tan başka ilah yoktur) cümlesi olursa, o kişi cennete girer.” (Ebû Dâvud, Cenâiz 20)

17- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ τ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعِبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبِضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ.

17-: Ebû Hüreyre (r.a.)’den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v.), Allah Teâlâ’nın şöyle buyurduğunu söylemiştir:

“Mü’min bir kulumun dünyada sevdiklerinden birini aldığım zaman, buna sabredip sevabını Allah’tan beklerse, bu davranışının katımdaki karşılığı kesinlikle cennettir.” (Buhârî, Rikak 6)

18- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيَقُومُ عَلَى حِنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ.

18-: İbni Abbas (r.a.)’dan rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyururken dinledim dedi:

“Bir Müslüman ölür de cenaze namazını Allah’a şirk koşmamış kırk kişi kılırsa, Allah onların cenaze hakkındaki dualarını kabul eder.” (Müslim, Cenâiz 59)

19- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (ص) كَانَ يَعُوذُ بَعْضَ أَهْلِهِ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهَبِ الْبَاسَ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.

19-: Âişe (r.anha)'dan rivayet edildiğine göre, Nebi (s.a.v.) aile fertlerinden biri hastalanınca, sağ eliyle hastayı sıvazlar ve şöyle dua buyururdu:

“Bütün insanların rabbi olan Allahım! Bunun ıstırabını giderip, şifa ver. Şifayı veren ancak sensin. Senin şifandan başka şifa yoktur. Buna, hiçbir hastalık izi bırakmayacak şekilde şifa ihsan et!” (Buhari, Merdâ 20, 38, 40; Müslim, Selâm 46-49)

20- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ.

20-: Ebû Hüreyre (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
“Kabul edildiğinde şüphe bulunmayan üç dua vardır; mazlumun duası, misafirin duası, babanın çocuğuna duası.” (Ebû Davud, Vitir 29; Tirmizi, Birr 7)

21- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ر قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا. لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا مِمْ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ.

21-: İbni Mes'ud (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
“Kim Kur'an-ı Kerimden bir harf okursa, onun için bir iyilik sevabı vardır. Her bir iyiliğin karşılığı da on sevaptır. Ben, elif lam mim bir harftir demiyorum; bilâkis elif bir harftir, lam bir harftir, mim de bir harftir.” (Tirmizi, Fezailü'l-Kur'an 16)

22- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَذَكَّرُونَ بِحَدِيثِهِ، وَيَتَذَكَّرُونَ بِحَدِيثِهِ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَقَّتْ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ.

22-: Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
“Bir cemaat Allah'ın evlerinden bir evde toplanır, Allah'ın kitabını okur ve aralarında müzakere ederlerse, üzerlerine sekînet iner, onları rahmet kaplar ve melekler etraflarını kuşatır. Allah Teâlâ da o kimseleri kendi nezdinde bulunanların arasında anar. (Müslim, Zikr 38)

23- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ، مَا لَمْ تُعْشَ الْكَبَائِرُ.

23-: Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
“Büyük günahlardan kaçınıldığı müddetçe, beş vakit namaz ile iki cuma, aralarında işlenen küçük günahlara keffârettir.” (Müslim, Tahâret 14)

24- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ ر قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ (ص) فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي

رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُعْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَاَفْعَلُوا.

24-: Cerîr İbni Abdullah el-Becelî (r.a.) şöyle dedi:

Peygamber (s.a.v.)in yanında idik. Dolunay halindeki aya bakarak şöyle buyurdu:

“Siz şu ayı güçlük çekmeden gördüğünüz gibi, Rabbinizi de açıkça göreceksiniz. Güneş doğmadan ve batmadan önceki namazları kaçırmamak elinizden geliyorsa, kesinlikle kaçırmayıp kılınız.” (Buhârî, Mevâkit 16)

25- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَدِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً.

25-: İbni Ömer (r.anhüma)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“Cemaatle kılınan namaz, tek başına kılınan namazdan yirmi yedi derece daha faziletlidir.” (Buhârî, Ezan 30, Müslim, Mesâcid 249)

26- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ط قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص): أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا. قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: بِرُّ الْوَالِدَيْنِ قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

26-: İbni Mes'ud şöyle dedi: Resûlullah (s.a.v.)'e:

-Hangi ameller daha faziletlidir? diye sordum.

- “Vaktinde kılınan namaz” buyurdu.

- Sonra hangisi? dedim.

- “Ana babaya iyilik etmek” cevabını verdi.

- Daha sonra hangisidir? diye sordum.

- “Allah yolunda cihad etmektir.” buyurdular. (Buhârî, Mevâkit 5; Müslim, İman 137-139)

27- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ.

27-: İbni Ömer (r.anhüma)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“İslam beş temel üzerine bina kılınmıştır. Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şahitlik etmek. Namazı dosdoğru kılmak, zekâtı hakkıyla vermek, Allah'ın evi Kabe'yi hacetmek ve Ramazan orucunu tutmak.” (Buhârî, İman 1-2, Müslim, İman 19-22)

28- عَنْ جَابِرِ ط قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ.

28-: Câbir (r.a.) şöyle dedi. Resûlullah (s.a.v.)'i

“Gerçekten kişi ile şirk ve küfür arasında namazı terk etmek vardır.”
Buyururken işittim. (Müslim, İman 134)

29- عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله (ص) أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام، وحسابهم على الله.

29-: İbn Ömer (r.a.)'den rivayet olunduğuna göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
"Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in, Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namaz kılıp zekâtı verinceye kadar insanlarla savaşmam bana emrolundu. Bunları yaparlarsa, -İslam'ın hakkı olan hadler hariç- canlarını, mallarını benden korumuş olurlar. Gerçek durumlarının hesabını görmek ise Allah'a kalmıştır." (Buhârî, İman 17,28; Müslim, İman 33-36)

30- عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله (ص): قال الله عز وجل: كل عمل ابن آدم له إلا الصيام فإنه لي وأنا أجزي به. والصيام جنة، فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث، ولا يسخب، فإن سابه أحد أو قاتله فليقل: إني صائم. والذي نفس محمد بيده لخلوف فم الصائم أطيب عند الله من ريح المسك. للصائم فرحتان يفرحهما: إذا أفطر فرح، وإذا لقي ربه فرح بصومه.

30-: Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
Aziz ve Celil olan Allah “İnsanın oruç dışında her ameli kendisi içindir. Oruç benim içindir, mükâfatını da ben vereceğim.” buyurmuştur.

Oruç kalkandır. Biriniz oruç tuttuğu gün kötü söz söylemesin ve kavga da etmesin. Şayet biri kendisine söver yada çatarsa: ‘ben oruçluyum’ desin.

Muhammed'in canı kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, oruçlunun ağız kokusu, Allah katında misk kokusundan daha güzeldir.

Oruçlunun rahatlayacağı iki sevinç anı vardır: Birisi, iftar ettiği zaman, diğeri de orucunun sevabıyla Rabbına kavuştuğu andır.” (Buhârî, Savm 9; Müslim, Sıyâm 163)

31- عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (ص): قال: العُمرة إلى العُمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة.

31-: Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
“Umre ibadeti, daha sonraki bir umreye kadar işlenecek günahlara kefârettir. Mebrûr haccın karşılığı ise, ancak cennettir.” (Buhârî, Umre 1; Müslim, Hac 437)

32- عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (ص): لا يلج النار رجل بكى من خشية الله، حتى يعود اللبن في الضرع، ولا يجتمع على عبد عبار في سبيل الله ودخان جهنم.

32-: Ebû Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
"Allah korkusundan ağlayan bir kimse, sağılan süt tekrar memeye girmedikçe cehenneme girmez. Allah yolundaki cihadın tozu ile cehennem dumanı bir kulun üzerinde birleşmez." (Tirmizî, Fezâilül'-cihâd 8)

33- عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ ٢ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ.

33-: Sehl İbni Huneyf (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Allah Teâlâ'dan bütün kalbiyle şehitlik dileyen kimse, yatağında ölse bile, Allah onu şehitlik mertebesine ulaştırır." (Müslim, İmâre 157)

34- عَنْ أَبِي يَحْيَى خُرَيْمِ بْنِ فَاتِكٍ ٢ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَ لَهُ سَبْعُ مِئَةِ ضِعْفٍ.

34-: Ebû Yahyâ İbni Fâtik (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Allah yolunda malını harcayana, harcadığının yedi yüz misli ecir verilir." (Tirmizî, Fezailü'l- cihâd 4)

35- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ ٢ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنَجِّيَهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلْيُنْقِسْ عَنْ مُعْسِرٍ أَوْ يَضَعْ عَنْهُ.

35-: Ebû Katade (r.a.)'den bildirildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdular:

"Kıyamet gününün sıkıntılarında Allah'ın kendisini kurtarmasından hoşlanan kimse, borcunu ödeyemeyene mühlet tanınsın veya ondan bir bölümünü indirsinsin." (Müslim, Müsâkât 32)

36- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ ٢ أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ لِعَلِيِّ ٢: قَوْلَ اللَّهِ: لِأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ.

36-: Sehl İbni Sa'd (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) Ali (r.a.)'a şöyle dedi:

"Allah'a yemin ederim ki, Cenâb-ı Hakk'ın senin aracılığınla bir tek kişiyi hidayete kavuşturması, senin, en kıymetli dünya nimeti olan kırmızı develere sahip olmandan daha hayırlıdır." (Buhârî, Fezâilü'l-ashâb 9; Müslim, Fezâilü's-sahâbe 34)

37- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ ٢ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: فَضَّلْتُ الْعَالِمَ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضَلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ. ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، حَتَّى النَّمْلَةِ فِي جُحْرِهَا، وَحَتَّى الْحُوتِ، لِيُصَلُّوا عَلَيَّ عَلَى مُعَلِّمِي النَّاسِ الْخَيْرِ.

37-: Ebû Ümâme (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Âlimin âbide üstünlüğü, benim sizin en aşağı derecede olanınıza üstünlüğüm gibidir." Sonra Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Şüphesiz ki Allah, melekleri, gök ve yer ehli, hatta yuvasındaki karınca ve balıklar bile insanlara hayrı öğretenlere dua ederler." (Tirmizî, İlim, 19)

38- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ τ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِمَلَائِكَتِهِ: قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبَضْتُمْ ثَمْرَةَ فُؤَادِهِ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: فَمَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدَكَ وَاسْتَرْجَعَ. فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ.

38-: Ebû Mûsâ el-Eş'arî (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Bir kulun çocuğu vefat ettiği zaman Allah meleklerine: -"Kulumun çocuğunu elinden aldınız öyle mi?" diye sorar. Onlar da: -Evet, diye cevap verirler. Allah Teâlâ: -"Kulumun gönül meyvesini mi kopardınız?" diye sorar. Melekler: -Evet, diye cevap verirler. Allah Teâlâ tekrar: -"O zaman kulum ne dedi?" diye sorar. Melekler: -Sana hamdetti ve "inna lillah ve inna ileyhi raciun: Biz Allah'tan geldik, Allah'a döneceğiz" dedi, diye cevap verirler. O zaman Allah Teâlâ şöyle buyurur: -"Kulum için cennette bir köşk yapın ve ona hamd köşkü adını verin." (Tirmizî, Cenâiz 36)

39- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ τ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

39-: Ebû Hüreyre (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Aziz ve Celil olan Allah'ın hoşnudluğunu kazanmaya yarayan bir ilmi, sırf dünyalık elde etmek için öğrenen kimse, kıyamet günü cennetin kokusunu bile duymaz." (Ebû Dâvud, İlim 12)

40- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ τ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: نَضَّرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا شَيْئًا، فَبَلَّغَهُ كَمَا سَمِعَهُ، فَرُبَّ مُبَلِّغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ.

40-: İbni Mes'ud (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Bizden bir şey işitip, onu aynen işittiği gibi başkalarına ulaştırın kimsenin Allah yüzünü ağartsin. Kendisine bilgi ulaştırılan nice insan vardır ki, o bilgiyi, bizzat işiten kimseden daha iyi anlar ve korur." (Tirmizî, İlim 7)

مَا شَاءَ اللَّهُ * إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ *